

Fuck *me*, fuck off

*Ergens is iets misgegaan.
Ik zou graag de schuld
geven aan mijn moeder,
mijn middelbare schooltijd
of aan het lot maar eerlijk
is eerlijk, het ligt aan mij.
Het is gewoon jammer dat
ik het niet kan veranderen.*

Of misschien moet ik zeggen: nog niet. Ik ben namelijk een fervent voorstander van cognitieve gedragstherapie dus verander je het denkpatroon dan verander je het gedrag. Of zoiets. Dus ik GA het veranderen. Maar ja, dan zit ik er weer midden in en daar gaan de verdedigingstechnieken weer te werk. Waar heb ik het over? Flirten! Of eigenlijk niet het flirten maar dat wat er na komt. Bij andere mensen dan, want bij mij komt er niets na. Ik heb echt héél goede verdedigingstechnieken. De vraag is alleen waar ik me in hemelsnaam tegen verdedig? Ik krijg graag wat aandacht van het sterke geslacht. Want welke vrouw wil dat nu niet? Een knipoogje, een opgetrokken wenkbrauw, een gevatte opmerking en daar gaan we. Ik dus niet. Het flirten gaat nog prima. Een beetje lachen, een beetje humor en hand op een welgevormde biceps. Heerlijk.

Maar daar blijft het bij. Voor mij dan. Want ik heb een vriendin waarbij een blik al kan leiden tot een huwelijksaanzoek. Ja, ik overdrijf. Misschien geen huwelijksaanzoek maar zeker wel een laten we zo snel mogelijk elkaar de kleren van het lijf rukken aanzoek. Ik grap weleens tegen haar: "Jij hebt Fuck me op je voorhoofd staan en ik Fuck off." We lachen er dan om maar het is jammer genoeg echt waar. Niet dat ik Fuck me op het voorhoofd wil hebben staan. Ik moet er niet aan denken. Ik heb een beetje tijd nodig voor zo'n kleren ruk sessie: voorbereiding, twijfel, scheren, poederen, twijfel. Ja, ik snap zelf het probleem wel. Ik ben een controle freak. En bij het flirten is het echt noodzakelijk om de controle te verliezen. Mee gaan met de stroom terwijl ik gewend ben om tegen de stroom in te zwoegen.

Birgitte de Vries (1973) is psycholoog, Orthomoleculair therapeut en schrijfster. Ze is eigenaresse van www.breinbewust.nl. Voor informatie over haar teksten en kinderboeken, mail naar de redactie van Prins Vince.

WAAROM heb ik geen leuk vriendje?

Die vriendin verliest graag de controle. Ze doet het graag en meerdere keren achter elkaar. Ook aan partners geen gebrek. Als we samen uit zijn doe ik echt mijn best. Ik zwem mee, ben gevat en humorvol maar het mag gewoon niet zo zijn. Midden in de flirt ga ik me irriteren aan hem omdat hij zich ongeneerd in zijn kruis krabt of met het puntje van de menukaart tussen zijn tanden gaat peuteren. Echt waar. Nou vraag ik je!

Nog maar pas geleden, na een uitgebreide klaagsessie bij bewuste vriendin met als kern, WAAROM heb ik geen leuk vriendje?, gingen we samen uit. We gingen cocktails drinken in een leuk café. Uitgedost en klaar voor de strijd kwamen we samen aan. We kozen een tafeltje en keken eens om ons heen. Bijna allemaal vrouwen. Er zat wel een stelletje naast ons aan een tafeltje. Ze hielden elkaars hand vast en dronken uit hetzelfde glas. Wij keken elkaar met een vies gezicht aan. Getver, wat klef. "Ze heeft wel super leuke schoenen aan," fluisterde ik nog. Mijn vriendin liet haar tas vallen en boog zich onder het tafeltje door. De jongen naast me trok plotseling zijn been met een ruk weg. Mijn vriendin dook weer

op. "Ja, heel leuke schoenen." "Zat je nou aan zijn been?" siste ik tegen haar. Ze rolde even met haar ogen en knipoogde naar me. "Ik ga even naar het toilet." Ze stond op en maakte oogcontact met onze buurman. Ik zag de letters op haar voorhoofd flitsen...Fu...

Nog geen drie seconden later volgde hij haar het toilet in. Ik diepte een boek uit mijn tas en sloeg hem open. Dit kon nog wel even duren en ik wilde onder geen beding oogcontact met mijn eenzame en verlaten buurvrouw. Na tien minuten stond ze op en ging weg. "Goed zo meid," dacht ik nog. Ik keek even om me heen. Alle alleenstaande vrouwen lonkten en flirten gespannen met de handvol mannen die er waren. De vrouwen die bij die mannen hoorden deden hun best maar de avond was nog lang en het moest toch vermoeiend zijn al die blikken te weerstaan en je eigen man in het gareel te houden.

Met een zucht van opluchting nam ik een heerlijke slok van mijn Cosmopolitan en verdiepte me in mijn boek. Mijn favoriete vrijdagavond: een drankje, een goed boek, geen gezeur en geen stress.